

Sognekommunernes Besvarelse vedrører i det væsentlige de samme Punkter som *Købstædernes*, men falder mere spredt. Kun undtagelsesvis forekommer der Udtalelser af en mere almindelig Karakter, som f. Eks. at Værdighedsbegrebet bør skærpes, eller omvendt, at Kravene til Værdighed bør lempes, det sidste særlig i den Form, at der bør være lettere Adgang til at faa Fattighjælp eftergivet, eller at der for Personer, der uden egen Skyld er kommen under Fattigvæsenets Forsorg, bør ses bort fra den modtagne Hjælp ved Bedømmelsen af deres Værdighed, eller at en gift Persons Værdighed bør bedømmes selvstændigt, d. v. s. uden at Ægtefællens Forhold faar Indflydelse paa Bedømmelsen. Enkelte Udtalelser gaar ud paa, at der bør gives Sogneraadet en vis Adgang til frit at skønne over en Ansøgers Værdighed. De Svar, der vedrører bestemte Love eller bestemte Kategorier af understøttede, anføres i det følgende i en Rækkefølge, der er bestemt af det Antal, hvori hvert Svar forekommer.

Det største Antal Svar vedrører Alimenter; ialt ca. 60 Sogneraad anbefaler, at der i højere Grad end nu knyttes Fattighjælps Virkning til de af det offentlige udredede Alimentsbidrag. Mange af disse Sogneraad ønsker, at Fattighjælps Virkning skal vedvare, indtil Bidraget er tilbagebetalt, nogle nævner en bestemt Tidsfrist, i Reglen saaledes, at Fattighjælps Virkning skal vedvare i et Tidsrum af samme Længde som det, for hvilket Bidraget er betalt. Udtalelserne fremsættes, saavidt det ses, i Reglen med særligt Henblik paa Bestemmelsen i Ægteskabslovens § 19, i Henhold til hvilken den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, ikke maa indgaa Ægteskab uden Samtykke fra sin Forsørgelseskommune, idet Meningen aabenbart er den, at Alimenter skal — for en vis Periode — betragtes som værende under vedvarende Fattigforsørgelse i nævnte Lovs Forstand. Der forekommer nogle Udtalelser, hvori dette udtrykkeligt siges, andre hvori der udtrykkes et Ønske om, at Betydningen af Begrebet »vedvarende Fattigforsørgelse« maa blive nærmere fastslaaet.

Vedrørende Fattiglovens § 63 udtales det af ca. 20 Sogneraad — i Lighed med det af Købstæderne anførte —, at Understøttelse til kronisk syge bør gøres afhængig af de samme Værdighedsbetingelser, som er fastsat i Aldersrenteloven, for de fleste med den Tilføjelse, at dansk Indfødsret bør kræves som Betingelse for Hjælp efter nævnte Bestemmelse.

Om Aldersrentelovens Værdighedsbetingelser har ca. 20 Sogneraad udtalt sig: De fleste Udtalelser gaar i Retning af at lempe de gældende Betingelser, særlig Kravet om 3 Aar uden Modtagelse af egentlig Fattighjælp. Nogle Udtalelser gaar dog i modsat Retning, idet de er Udtryk for Ønsket om en Skærpelse af Betingelserne.

Af ca. 15 Sogneraad udtales der Ønske om Adgang til Dispensation fra § 4 i Lov Nr. 113 af 29. April 1913 for Barnemødre, der har flere uden for Ægteskab fødte Børn hos sig. (jfr. de tilsvarende Byraads-Besvarelser).

Enkelte Besvarelser vedrører den kommunale Lægehjælp efter Fattiglovens § 44 (eller denne § i Almindelighed), idet det udtales, at den paagældende Hjælp ikke bør ydes uden Fattighjælps Virkning til Personer, der som Følge af egen Forsømmelighed ikke er Medlemmer af en anerkendt Sygekasse.

Endelig skal nævnes, at der af enkelte Sogneraad ankes over, at der kan ydes Enkebørnsunderstøttelse til Enker, der har avlet Børn efter Mandens Død.

Spørgsmaal 9.

Hvilke Bestemmelser om Erhvervelse af Forsørgelsesret og om Forsørgelsesstedet volder særligt Besvær og trænger efter Raadets (Bestyrelsens) Skøn til at ændres. Kan Retningslinier for saadanne Ændringer bringes i Forslag?